

ה"ת 22583/09/16 - אלטיא שטיינהערץ, אבי שטיינהערץ נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 22583-09-16 שטיינהערץ ואח' נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 194538/2016

בפני מבקשים	כבוד השופטת קרן מילר
נגד משיבה	מדינת ישראל
	1. אלטיא שטיינהערץ
	2. אבי שטיינהערץ

החלטה

בפניי בקשה להחזרת תפוסים - תעודת זהות, מחשב אישי וחשבון בנק.

רקע

1. כנגד המבקשת 1 (להלן "המבקשת") נפתחה חקירה פלילית בחשד לעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, התעללות בחסרי ישע, שיבוש הליכי חקירה, עבירות הלבנת הון ועבירות מס שונות. המשך החקירה, על פי נציגי המשיבה, מתמקדת בעבירות של גניבה בידי מורשה ועבירות של הלבנת הון.
2. אין מחלוקת כי המשיבה הקימה עמותה אשר מטרתה המוצהרת הינה תפיסת פדופילים, ולצורך כך אף העסיקה חוקר פרטי אשר בשלב כלשהו התלמדה אצלו וקיבלה תעודת חוקר פרטי בעצמה. המשטרה חושדת באשר לשימוש שנעשה בכספי התרומות שניתנו לעמותה לטובתה האישית של המבקשת, וכן להלבנת הכספים באמצעות החוקר הפרטי והעסקתה של המבקשת על ידי החוקר הפרטי.
3. במסגרת החקירה הגלויה נערך חיפוש בביתה של המבקשת, במהלכו נתפסו מחשב, דרכונה ותעודת הזהות של המבקשת. כמו כן בהתאם לצו בית משפט נתפס חשבון בנק הרשום על שמה של המבקשת ועל שמו של המבקש 2, בעלה של המבקשת (להלן "המבקש"). בחשבון בנק זה מצויים כ-33 אלף ₪.
4. דרכונה של המבקשת הושב לה על ידי המשיבה. בקשה זו, אם כן, מתייחסת להשבת תעודת הזהות של המבקשת, המחשב האישי וכן חשבון הבנק של המבקשים.

טענות המבקשים

עמוד 1

5. באופן כללי טען ב"כ המבקשים כי המבקשת פועלת מזה חמש שנים, תחילה בעצמה ולאחר מכן באמצעות עמותה, למניעת מעשי פדופיליה. לטענתו, המבקשת ניסתה לא אחת להביא את הדברים לידיעת המשטרה אך נתקלה בחוסר שיתוף פעולה מצד המשטרה ובאוזלת יד. נטען כי לחשדות המשטרה אין כל שחר.
6. באשר לתעודת הזהות שנתפסה נטען כי היא נתפסה על ידי המשטרה, ועל פי טענת המשטרה הופקדה בידי השב"ס. לטענת ב"כ המבקשים, על המשטרה לדאוג להשבת תעודת הזהות והאחריות בעניין מוטלת עליה.
7. באשר למחשב שנתפס בבית המבקשים, טען ב"כ המבקשים כי חלפו שלושים הימים המותרים על פי חוק להחזקה במחשב, והמשטרה לא פנתה להארכת התקופה. כמו כן, לטענתו מדובר במחשב השייך למבקש אשר אינו חשוד בדבר, וגם מטעם זה יש להשיב את התפוס. ב"כ המבקשים הפנה לרע"פ 5440/16 **מדינת ישראל נ' עמר** (14.8.2016) (להלן "**עניין עמר**"), וציין כי הוא יהיה מוכן להצהיר כי לא יעלה טענה בדבר כלל הראיה הטובה ביותר אם בעת העתקת החומר עבור המשטרה יהיה נוכח נציג מטעם המבקשים.
8. באשר לחשבון הבנק שנתפס, נטען כי למבקשת לא הוצג כל חשד הקשור להלבנת הון אלא לעבירות מרמה. לטענת ב"כ המבקשים המשיבה אינה יכולה לערבב בין שני המסלולים הקיימים בחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן "**חוק איסור הלבנת הון**") ובפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן "**הפסד פ**"). אם נתפס רכוש שהוא שווה ערך לעבירה ולא רכוש ששימש לעבירה עליה לפעול בדווקנות על פי המסלול של חוק איסור הלבנת הון. על פי הטענה, המסלול של חוק איסור הלבנת הון לתפיסת שווה ערך לעבירה מחייב פניה לבית המשפט המחוזי, אישור של פרקליט מחוז והגבלה של 90 יום. המשיבה לא נקטה בפרוצדורה זו ולמעשה ערבבה בין שני המסלולים הקיימים, דבר שלא ניתן לעשותו.
9. טענה נוספת שהעלה ב"כ המבקשים היא כי חשבון הבנק שייך גם למבקש שכנגדו לא עלה כל חשד, ולפיכך מחצית מהכספים המצויים בו אינם ניתנים כלל לתפיסה ויש להשיבם למבקש.
10. לבסוף טען ב"כ המבקשים כי הכספים תפוסים מזה חודשיים וחצי באופן שאינו מאפשר למשפחת המבקשים ולילדיהם להתקיים באופן תקין.

טענות המשיבה

11. נציגי המשיבה טענו כי מדובר בחשדות חמורים וכי הוזרמו לחשבוננו של החוקר הפרטי כ-3.8 מיליון ₪ מבלי שניתן על ידי המבקשת כל הסבר מה נעשה בכספים אלו. על פי החשד הכספים, או חלקם, הועברו על ידי העמותה לחוקר הפרטי ומשם חזרה לידיה של המבקשת. לטענתם, כבר מראשיתה של החקירה עלה חשד לעבירות הלבנת הון, וכן קיימים כיום חשדות לעבירות של גניבה בידי מורשה ועבירות שונות על חוק העמותות.
12. לטענת נציגי המשיבה הכספים שהועברו מהעמותה לשימושה הפרטי של המבקשת גם המבקש נהנה מהם, כגון שיפוץ הבית והתקנת מצלמות אבטחה בבית בני הזוג. לפיכך אין מקום לשחרר מחצית מהכספים בחשבון הבנק המשותף של השניים. מכל מקום נציגי המשיבה מסכימים להעברת הכספים למשמורת ולשחרור חשבון הבנק לשימושם של המבקשים.

13. עוד טענו נציגי המשיבה כי הם פעלו כדין ובהתאם לפסיקה העדכנית בעניין החזקת תפוסים לפי חוק איסור הלבנת הון.

14. בנוגע לתעודת הזהות טענו נציגי המשיבה כי תעודת הזהות של המבקשת הופקדה ביום מעצרה בידי שב"ס בנווה תרצה ולכן על ב"כ המבקשים לפנות לשב"ס לצורך קבלתה. לטענתם פנו לשב"ס ללא כל מענה ולפיכך הם מבקשים להורות לשב"ס להשיב את תעודת הזהות למבקשת.

15. באשר למחשב שנתפס הוגשה על פי החלטת הודעה לאחר הדיון בה נמסר כי המשיבה מסכימה להחזיר את המחשב בכפוף להתחייבותה של המבקשת לא לעשות כל שינוי במחשב וחתימתה על מסמך המעיד שהחומר שהועתק נאמן למקור. בתגובה טען ב"כ המבקשים כי דרישותיה של המשיבה אינן מקובלות עליו ואינן תואמות את הלכת עמר.

דין והכרעה

16. תחילה אומר כי לאחר שעיינתי בחומר החקירה שנאסף עד כה והוגש לעיוני אני סבורה כי ישנו חשד סביר כנגד המבקשת, ולפיכך ישנו מקור חוקי לתפיסה.

17. באשר לתעודת הזהות של המבקשת הרי שבעניין זה יש הסכמה כי יש להשיבה לידי המבקשת. המשיבה הבהירה כי תעודת הזהות נמצאת בידי שב"ס וביקשה להורות לשב"ס להשיב את תעודת הזהות לידי המבקשת. בהתאם לכך עותק מהחלטה זו יועבר לשב"ס אשר יפעל להשבת תעודת הזהות של המבקשת לידיה באופן מידי.

18. באשר למחשב שנתפס בבית המבקשים, תכלית תפיסתו היא לצורך הצגת ראיות במשפט (בש"פ 342/06 חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל (12.3.2006)). עם זאת, על פי סעיף 32(ב1) לפסד"פ ניתן לתפוס מחשב לתקופה של שלושים יום בלבד שלאחריה יש לבקש מבית המשפט אישור להחזיקו לתקופה נוספת. אין חולק כי בענייננו לא פנתה המשיבה להארכת תוקף החזקת התפוס לאחר שלושים יום, וזאת בניגוד לנדרש.

19. עם זאת, ממילא מסכימה המשיבה כעת להחזרת המחשב. הצדדים חלוקים על התנאים להשבתו של המחשב, ובעניין זה אין אלא להסתמך על הלכת עמר שניתנה לאחרונה על ידי בית המשפט העליון.

20. אשר על כן מחשבם של המבקשים יוחזר להם וזאת לאחר העתקת החומר המצוי בו, העתק שישאר בידי המשיבה, ובכפוף לחתימת המבקשת על כך שמדובר בעותק הנאמן למקור. לצורך כך רשאית המבקשת לשלוח נציג מטעמה אשר יהיה נוכח בעת העתקת החומרים.

21. נותר לדון בתפיסת חשבון הבנק של המשיבים והכספים המצויים בו. למעשה, המשיבה מסכימה להעברת הכספים בחשבון לקרן חילוט הלבנת הון המנוהלת על ידי האפוטרופוס הכללי, ולהחזרת חשבון הבנק לשימושם של המבקשים. המחלוקת מתמקדת, אם כן, בכספים המצויים בחשבון.

22. ב"כ המבקשים העלה שתי טענות מרכזיות בנוגע לכספים אלו. האחת עניינה במסלול הפרוצדוראלי לתפיסתם של הכספים; והשניה עניינה בבעלותו של המבקש על מחצית מכספים אלו, כאשר המבקש אינו חשוד בדבר.

23. ראשית באשר למסלול לתפיסת הכספים. סעיף 32(א) לפסד"פ מעגן מסלול ראשון לתפיסת חפצים, ולפיו:

"רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה".

24. אין מחלוקת כי הכספים שנתפסו בחשבון הבנק אינם עונים לאף אחת מהחלופות שבסעיף, שכן אין מדובר בכספי העבירה אלא בכספים שהם שווי ערך, על פי הנתען, לכספי העבירה שבוצעה לכאורה.

25. המסלול השני לתפיסת חפצים מעוגן בחוק איסור הלבנת הון. מסלול זה מורכב מסעיף 21 לחוק המאפשר לבית המשפט אשר הרשיע אדם בעבירה על פי סעיפים 3 או 4 לחוק לחלט את רכושו של הנידון בשווי הרכוש שנעברה בו עבירה, ששימש לביצועה או איפשר אותה, וכן בשווי רכוש שהושג במישרין או בעקיפין כשכר העבירה או כתוצאה מביצועה או שיועד לשם כך (רע"פ 6709/15 **דנה שירותי נמל ולוגיסטיקה בע"מ נ' משטרת ישראל**, פסקה 12 (21.1.2016)); במשולב עם סעיף 26(א) לחוק איסור הלבנת הון הקובע כי "סמכויות החיפוש והתפיסה לפי פקודת מעצר וחיפוש, יחולו, בשינויים המחויבים, גם לענין רכוש שביחס אליו ניתן לתת צו חילוט לפי חוק זה".

26. יש לשים לב כי בעוד חוק איסור הלבנת הון מאפשר תפיסת רכוש שווה ערך לשכר העבירה או פירותיה, המסלול של הפסד"פ אינו מאפשר תפיסה אלא של הרכוש עצמו שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה.

27. בפסיקה הוכרה האפשרות "ששני דברי חקיקה שונים, שמכוחם יכול בית המשפט להורות על תפיסה או חילוט רכוש בהליך הפלילי, יחולו בנסיבות המקרה הספציפי" (בש"פ 3190/14 ארזון נ' משטרת ישראל (25.6.2014)).

28. טענותיו של ב"כ המבקשים לפיהם על תפיסת רכוש לצורך חילוטו לפי חוק איסור הלבנת הון לא ניתן להחיל הוראות מהפסד"פ נידונה כבר ונדחתה על ידי בית המשפט העליון (דנ"פ 3384/09 **אברם נ' מדינת ישראל** (26.7.2009)). באופן ספציפי אף הוכרה סמכותו של בית משפט שלום להורות על החזקת תפוסים וכן על הארכת התוקף להחזקה בתפוסים בהתאם למסלול בפסד"פ לצורך אפשרות חילוט עתידי של הרכוש בהתאם לחוק איסור הלבנת הון (בש"פ 1001/15 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (8.3.2015)).

29. משכך איני רואה קושי במסלול בו נקטה המשיבה לתפיסת חשבון הבנק של המבקשים.

30. בנוסף יש לדחות את טענתו של ב"כ המבקשים כי מאחר שהחשדות מתמקדים בעבירות על פי חוק העמותות לא חל חוק איסור הלבנת הון. כפי שהצהירה המשיבה, וכפי שעולה מחומרי החקירה החשדות אינם מתמקדים רק בעבירות על חוק העמותות אלא גם בעבירה של גניבה בידי מורשה המעוגנת בסעיף 393 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. עבירה זו נכללת בס"ק (9) לתוספת הראשונה לחוק איסור הלבנת הון, ולפיכך במקרה דנן קיימת עבירת מקור שיכולה להוות בסיס לחשדות בדבר הלבנת הון.

31. כאמור, טענה נוספת שהועלתה על ידי המבקשים היא שחשבון הבנק הרשום על שם המבקשים שייך במחציתו למבקש אשר כנגדו לא קיימים חשדות כלשהם.

32. מטרת תפיסת הכספים בחשבון הבנק של המבקשים היא חילוטם בסופו של ההליך בהתאם לסעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון. סעיף זה מאפשר חילוט מתוך רכושו של הנידון, וכן מתוך רכוש של אדם אחר שהנידון מימן את רכישתו או העבירו לאותו אדם בלא תמורה (סעיף 21(ג) לחוק איסור הלבנת הון). ברי כי הסעיף אינו מאפשר חילוט רכושו של אחר שלא ניתן לו מעת הנידון ללא תמורה.

33. בבש"פ 3120/06 **מדינת ישראל נ' פרץ** (9.8.2006) נידונה שאלה דומה לענייננו ונקבע כי כל עוד לא

הוכח אחרת רכוש משותף הרשום על שם בעלים משותפים אינו אמור לעמוד לחילוט בשלמותו בגין עבירות שעבר אחד השותפים. כך גם לגבי בן זוג של חשוד בעבירות על פי חוק איסור הלבנת הון.

34. בבש"פ 6817/07 **מדינת ישראל נ' סיטבון** (31.10.2007) נקבע כי:

"חרף חשיבותו של האינטרס הציבורי שבחילוט, ויהא זה מרכושו של אדם אחר, סעד זמני נגד רכוש אינו יכול להינתן נגד מי שאינו נאשם ואין לו כל זיקה להליך הפלילי, והדברים אמורים גם במי שחולק רכוש משותף עם הנאשם דוגמת בן זוג, למעט באותם מקרים בהם מתקיים הסייג הקבוע בסעיף 21(ג) לחוק איסור הלבנת הון"

35. יש לציין כי באותו עניין יושם החרג בסעיף 21(ג) לחוק איסור הלבנת הון. בית המשפט אישר תפיסת רכוש של בנות זוג של חשודים בעבירות על בסיס רמת השכר שלהן והעדר הסברים נאותים להימצאותם של סכומים גבוהים בחשבונותיהם ושימוש ברכבים יקרים. דהיינו, די בראיות לכאוריות בשלב זה על מנת לתפוס רכוש שיש כוונה לחלטו על פי סעיף 21(ג) לחוק איסור הלבנת הון.

36. עוד אזכיר את סעיף 31(6)(א) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 הקובע חזקה ניתנת לסתירה לפיה רכוש השייך לבן זוג וילדיו (עד גיל 21) של הנידון ייראו אותו כרכושו של הנידון שהושג בעבירה. בעוד חוק איסור הלבנת הון מפנה להוראות מסוימות בפקודת הסמים, אין הפניה דומה לחזקה שבסעיף 31 לפקודה. מכלל הן ניתן לשמוע את הלאו. לצורך תפיסה על פי חוק איסור הלבנת הון על המדינה להוכיח, בשלב זה באופן לכאורי בלבד, כי מדובר ברכוש ששייך לנידון או ברכוש שהנידון מימן את רכישתו, או ששייך לאדם אחר אך הועבר אליו ללא תמורה מהנידון.

37. ביישום הדברים לענייננו עולה כי אין מקום להמשך תפיסתם של מחצית מהכספים המצויים בחשבון הבנק של המבקשים, מאחר שכספים אלו שייכים למבקש שאינו חשוד במסגרת החקירה המתנהלת כנגד המבקשת. יש לציין כי המשיבה לא טענה ואף לא הביאה כל ראיה לכך שיש להחיל את החרג שבסעיף 21(ג) לחוק איסור הלבנת הון, כאשר יש לזכור כי הנטל בעניין זה הוא על המשיבה. לא נטען כי מדובר בכספים שהועברו ישירות מכספי העמותה ואין כל ראיה לכך; כמו כן מהודעתו של המבקש במשטרה עולה כי הוא עובד ומרוויח כספים. בחשבון הבנק יש סכום של כ-33 אלף ₪ בלבד, כך שבהחלט ניתן היה להסביר את מחציתו של סכום זה בכספים שהתקבלו ונחסכו מעבודתו של המבקש. מכל מקום, משלא הובאה כל ראיה אחרת בעניין זה יש להניח כי מחצית מהכספים שייכים למבקש.

38. לסיכום האמור לעיל, אני מורה על השבת תעודת הזהות של המבקשת למבקשת באמצעות שב"ס. המחשב שנתפס בבית המבקשים יושב להם לאחר העתקת החומרים שעליו ובכפוף לחתימת המבקשת כי מדובר בעותק נאמן למקור. המבקשת תהיה רשאית לשלוח נציג מטעמה שיהיה נוכח בעת ההעתקה. באשר לחשבון הבנק של המבקשים תוכל המשיבה להמשיך ולתפוס מחצית מהכספים המצויים בו. בהתאם להצעת המשיבה יש להעביר כספים אלו לקרן חילוט אצל האפוסטרופוס הכללי ולשחרר את חשבון הבנק להמשך שימושם השוטף של המבקשים.

39. תוקף ההחלטה יהיה מיום 30.10.2016 על מנת לאפשר למשיבה לשקול צעדיה.

40. **המזכירות תמציא עותק מהחלטה זו לצדדים. כמו כן, עותק מההחלטה יועבר לשב"ס.**

41. חומרי החקירה יוחזרו למשיבה במעטפה סגורה באמצעות המזכירות.

42. זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, י"ט תשרי תשע"ז, 21 אוקטובר 2016, בהעדר
הצדדים.